

Datum

1975-05-26

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR BRUKANDE AV TIBRO KOMMUNS ALLMÄNNA VATTEN- OCH AVLOPPSANLÄGGNINGAR, ABVA

Kommunfullmäktige i Tibro har den 26 maj 1975 antagit efterföljande Allmänna bestämmelser för brukande av kommunens allmänna VA-anläggningar, ABVA, i huvudsak i överensstämmelse med av Svenska Vatten- och Avloppsföreningen, VAV, utgivet normalförslag.

Flyttning

Anmäl alltid flyttning i god tid så att VA-verket på ett riktigt sätt kan fördela kostnaderna mellan Er och Er efterträdare.

Ring Tibro kommun, tel. 0504-180 00.

Trädgårdsbevattning

Trädgårdsbevattning med slang är förbjuden för alla abonnenter anslutna till Tibro vattenledningsnät.

Debitering av avgifter

Vatten och avlopp debiteras 4 gånger per år. I samband med denna debitering debiteras även avgifter för el och renhållning. De tre första debiteringarna är preliminära. Dessa räkningar avser 3 månaders abonnemang och är utställda på lika stora belopp. Den fjärde räkningen som beräknas bli utsänd under februari månad är baserad på mätaravläsning för el och i förekommande fall för vatten och avlopp. Har de preliminära debiteringarna varit för stora kommer återbetalning att ske.

För fritidshus kommer renhållning, vatten och avlopp att debiteras endast en gång per år, under oktober månad.

Felanmälningar

Uppstår fel på VA-verkets huvudledningar eller på den allmänna delen av servisledningen kan Ni ringa kommunens jourtelefon, tel. 0746-41 11 19.

Innehållsförteckning

Allmänna bestämmelser för brukande av Tibro kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning, ABVA

Flyttning.....	2
Trädgårdsbevattning.....	2
Debitering av avgifter.....	2
Felanmälningar	2
Allmänna bestämmelser för brukande av Tibro kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning, ABVA	3
Allmänna bestämmelser för brukande av Tibro kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning, ABVA	4
Inledande bestämmelser.....	4
Den allmänna anläggningen	4
Om inkoppling av fastighetsägarens VA-installation m.m.....	6
Särskilda bestämmelser som brukandet av den allmänna renvattenanläggningen	7
Särskilda bestämmelser om brukandet av den allmänna avloppsanläggningen...	9
Allmänna föreskrifter.....	11
Övergångsbestämmelser.....	12
Utdrag ur lag om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (SFS 1970:244).....	13

Allmänna bestämmelser för brukande av Tibro kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning, ABVA

Inledande bestämmelser

1. Beträffande fastighetsägarens brukande av kommunens allmänna VA-anläggning gäller vad som stadgas i lagen den 5 juni 1970 om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (VA-lagen), annan lag eller allmän författning eller med stöd av lag eller allmän författning, samt vad här nedan särskilt föreskrives.
2. Kommunen är huvudman för den allmänna VA-anläggningen. Förvaltningen av denna handhas under kommunens styrelse av byggnadskontoret. Vad som i ABVA sägs om VA-verket gäller byggnadskontoret.
3. Med fastighetsägare avses i dessa allmänna bestämmelser ägare av fastighet inom VA-anläggningens verksamhetsområde.

Uppgift om verksamhetsområdet finns tillgänglig hos länsstyrelsen och VA-verket.

Har VA-verket träffat avtal med nyttjanderättshavare eller eljest med annan än fastighetsägare om brukande av anläggning, gäller för denne jämlikt 3 § VA-lagen vad som i lagen och dessa allmänna bestämmelser föreskrives om fastighetsägare.

Med fastighet kan enligt 3 § VA-lagen, när omständigheterna föranleder det, förstås byggnad eller annan anläggning, som ej tillhör ägaren till marken.

Den allmänna anläggningen

4. Den allmänna anläggningen består av vattenverk, avloppsreningsverk, ledningsnät, reservoarer och pumpverk samt andra anordningar, som erfordras för att tillgodose anläggningens ändamål, inberäknat ledningar och övriga anordningar fram till de förbindelsepunkter som VA-verket bestämt för varje fastighet (allmän del av servisledning).

Alla till den allmänna anläggningen hörande anordningar utföres av VA-verket. VA-verket ombesörjer också skötsel, underhåll, ändring och borttagande av vad sålunda utförts.

Kostnad för anläggningsarbete och annat arbete, som nyss sagts, bestrides^(*) av VA-verket. Vad gäller särskild anordning, som erfordras endast för viss eller vissa fastigheters behov, såsom anordning för tryckstegring eller uppfordring, åvilar kostnaden härför dock vederbörande fastighetsägare om ej VA-verket annat bestämt.

5. För fastighet, vars VA-installation **senast den 30 juni 1975** blivit kopplad till den allmänna anläggningen gäller beträffande förbindelsepunkter, såvida VA-verket ej föreskriver annat:

A. Förbindelsepunkterna är belägna på befintliga ledningar 0,5 m utanför fastighetens gräns om ej VA-verket föreskrivet annat eller om annat ej framgår av punkt B-E nedan.

B. För fastighet vars VA-installation är kopplad till allmänna ledningar belägna inom fastigheten eller inom annan fastighet, är förbindelsepunkterna belägna på befintliga servisledningar 3 m från den närmast husgrund liggande allmänna ledningen, dock minst 2 m från husgrund, eller det kortare avstånd som totala servislängden utgör. (Ledning mellan förbindelsepunkt och byggnad benämnes fastighets del av servisledning).

C. För fastighet var VA-installation är kopplad till allmän VA-ledning via servisledning med delsträcka belägen inom annan eller andra fastigheter är förbindelsepunkten 0,5 m utanför den fastighets gräns där servisledningen går ut i gatumark eller annan allmän mark.

D. För fastighet, vars VA-installation blivit kopplad till den allmänna VA-anläggningen medelst på tomtmark belägna, för två eller flera fastigheter gemensam ledningar, gäller att förbindelsepunkten för varje sådan ledning är belägen på ledningen på ett avstånd av 0,5 m utanför den fastighets gräns, där ledningen går ut i gatumark eller annan allmän mark. Förbindelsepunkten är således gemensam för samtliga berörda fastigheter.

E. Finnes för fastighet, utöver servisledning som är ansluten till den allmänna delen av servisledningen i förbindelsepunkt enligt punkterna A-D ovan, dessutom ytterligare ledning ansluten till den allmänna delen av servisledningen utanför förbindelsepunkten, skall för sådan ytterligare ledning förbindelsepunkten vara belägen där ledningen ifråga ansluter till den allmänna delen av servisledningen.

(*) Bestrida

Att meddela den som kräver dig på pengar att du tycker kravet är felaktigt. Ordet "bestrida" har också en annan betydelse. Att bestrida kostnaden för något är att betala, det vill säga stå för den kostnaden.

Dessutom gäller för fastighet som kopplats till den allmänna VA-anläggningen före den 30 juni 1975 att delsträcka av servisledning innanför förbindelsepunkt med läge som angivits under punkterna A-E ovan och som förut ingått i den allmänna VA-anläggningen, att kommunen utan vederlag överlåter sådan delsträcka till berörd fastighets ägare.

För fastighet, vars VA-installation kopplats till den allmänna anläggningen efter den 30 juni 1975 gäller att förbindelsepunkterna har de plan- och höjdlägen som VA-verket för varje fastighet särskilt bestämmer. Servisledningsdel, som anlagts av VA-verket innanför sålunda bestämd förbindelsepunkt, överlåter kommunen till berörd fastighets ägare, mot ersättning, som VA-verket i varje särskilt fall bestämmer.

Om inkoppling av fastighetsägarens VA-installation m.m.

6. Vill fastighetsägare bruka den allmänna anläggningen skall han göra anmälan därom hos VA-verket. Anmälan skall upprättas enligt fastställt formulär samt innehålla sådana uppgifter och vara åtföljd av dels sådana ritningar som VA-verket finner erforderliga, dels medgivande av den vars rätt beröres av anmälan.
7. Befinnes fastighetsägaren berättigad att bruka anläggningen, framdrar VA-verket till förbindelsepunkterna – om så ej redan skett – ledningar för renvatten, spillvatten samt dag- och dräneringsvatten med de dimensioner och utföranden samt till det antal som verket bestämmer.

VA-verket äger besluta om avvikelser från vad sålunda angivits om ledningsdragning.

Verket är i vissa fall enligt 8 § VA-lagen berättigat till anstånd med arbetets utförande.

Begär fastighetsägare att ny servisledning skall utföras i stället för och med annat läge än redan befintlig och finner VA-verket skäl bifalla ansökan härom, är fastighetsägaren skyldig bekosta den nya servisledningens allmänna del med det avdrag som befinnes skäligt med hänsyn till den befintliga servisledningens ålder och skick.

Finner VA-verket påkallat att utföra ny servisledning i stället för och med annat läge än redan befintlig är verket skyldigt att ersätta fastighetsägaren hans kostnad för fastighetens del av den nya servisledningen och dess inkoppling med det

avdrag som befinnes skäligt med hänsyn till den befintliga servisledningens ålder och skick.

8. Inkoppling av fastighetens VA-installation till den allmänna anläggningen verkställes enligt VA-verkets bestämmande.

Med VA-installation förstås enligt 17 § VA-lagen ledning, som för fastigheten dragits från förbindelsepunkt samt anordning som förbjudits med sådan ledning.

Särskilda bestämmelser som brukandet av den allmänna renvattenanläggningen

9. VA-verket levererar vatten till fastighet, vars ägare har rätt att bruka den allmänna anläggningen och iakttaga för brukandet gällande bestämmelser.

VA-verkets leveransskyldighet avser ej vatten av annan beskaffenhet än som erfordras för hushållsändamål. Verket garanterar ej visst vattentryck eller viss vattenmängd per tidsenhet.

10. VA-verket äger avbryta vattenleveransen vid eldsvåda om så erfordras för att öka vattentillgången på brandplatsen, så ock eljest när VA-verket finner det nödvändigt för att förebygga person- eller egendomsskada. Vattenleveransen får avbrytas också för reparation, ändring, kontroll eller annan sådan åtgärd, berörande VA-verkets egna eller därmed förbundna anläggningar.

Om vatten av nu nämnda eller andra orsaker endast kan tillhandahållas i begränsad omfattning, äger VA-verket inom ramen för den nedsatta leveransmöjligheten tillgodose berörda fastighetsägares vattenbehov i den utsträckning VA-verket finner möjligt och lämpligt. Fastighetsägarna är härvid skyldiga att reducera sin vattenförbrukning enligt VA-verkets anvisningar.

Vid planlagt leveransavbrott lämnar VA-verket på lämpligt sätt meddelande härom.

11. Förbrukning av vatten hos fastighetsägare fastställs, om ej VA-verket annat bestämmer, genom mätare, som tillhandahålles av verket och förblir verkets egendom. Verket bestämmer antalet mätare och vilket slag av mätare, som skall användas. Fastighetsägaren bekostar erforderliga anordningar för mätarens uppsättande och sammankoppling med installation i övrigt.

12. Mätarens plats skall godkännas av VA-verket, som äger rätt till kostnadsfri upplåtelse av platsen och ensamt har befogenhet att uppsätta, nedtaga, kontrollera, justera, underhålla samt till- och frånkoppla mätaren. För nämnda åtgärder ävensom för avläsning skall verket äga fritt och obehindrat tillträde till mätaren.

13. Fastighetsägaren är skyldig att väl vårda mätaren och skydda den mot frost och åverkan ävensom mot återströmning av varmvatten och annan skadlig värmepåverkan.

Fastighetsägare, som önskar att vattenmätaren på grund av frostrisk eller annan orsak skall tillfälligt borttagas, har att anmäla detta till VA-verket, som mot ersättning borttager och återuppsätter mätaren.

14. Antages mätaren utvisa annan förbrukning än den verkliga eller icke ha fungerat, skall VA-verket låta undersöka mätaren, om verket så finner erforderligt eller fastighetsägaren begär det. Kostnaden för undersökning av mätaren bestrides av fastighetsägaren, om han begärt undersökning och mätaren godkännes, eljest av VA-verket.

Verket äger, om felets storlek ej kan utrönas eller mätaren ej fungerat, uppskatta förbrukningen.

Åtnöjes fastighetsägaren ej med verkets beslut i anledning av undersökning eller om uppskattad förbrukning, äger han påkalla prövning av frågan i den ordning VA-lagen stadgar eller på annat sätt, varom överenskommelse kan träffas med verket.

Mätare och mätresultat skall godkännas om vid undersökning eller prövning, som här ovan avses, felvisningen vid halv nominell belastning befinnes ej överstiga fem procent.

Särskilda bestämmelser om brukandet av den allmänna avloppsanläggningen

15. VA-verket mottager avloppsvatten från fastighet, vars ägare har rätt att bruka anläggningen och iakttaga för brukandet gällande bestämmelser.

VA- verkets skyldighet att mottaga spillvatten avser icke spillvatten som i fråga om arten eller halten av däri ingående ämnen i ej oväsentlig mån har annan sammansättning än hushållspillvatten.

16. Om VA-verkets rätt att tillfälligt avstänga fastighet från tillgång till avlopp gäller punkt 10 i tillämpliga delar.

17. Utsläpp av dag- och dräneringsvatten i ledning, avsedd enbart för spillvatten, får ej äga rum.

VA-verket kan medge undantag från detta förbud, om särskilda skäl därtill föreligger.

Har särskild ledning för dagvatten framdragits till förbindelsepunkt för sådan ledning, får ägare av fastighet, för vilken förbindelsepunkt sålunda upprättats, ej fortsätta att släppa ut dag- och dräneringsvatten från fastighet i annan, till den allmänna anläggningen hörande ledning, som fastighetsägaren dittills fått begagna för ändamålet.

VA-verket kan efter ansökan dels, om särskilda skäl därtill föreligger, medgeanstånd med tillämpning av förbud, som nyss sagts, dels, om fastighetsägaren ändrar installationen så att dag- och dräneringsvattnet avledes till den allmänna dagvattenledningen, bevilja bidrag till kostnaderna för ändringen i den mån detta på särskild grund befinnes skäligt.

Vid tillämpning av vad i denna punkt stadgas likställes med dag- och dräneringsvatten allt avloppsvatten, som VA-verket bedömer bör avledas till dagvattenledning.

Sedan särskilda ledningar för spillvatten och för dag- och dräneringsvatten anordnats fram till förbindelsepunkter, får ägare av fastighet, för vilken förbindelsepunkter sålunda upprättats, ej fortsätta att släppa ut spillvatten från fastighet i numera för dag- och dräneringsvatten avsedd allmän ledning, som fastighetsägaren dittills fått begagna för ändamålet.

18. Fastighetsägaren får ej i den allmänna avloppsanläggningen utsläppa lösningsmedel eller färger, olja, bensin eller annan petroleumprodukt, fett i större mängd eller syra, frätande eller giftiga vätskor eller eljest vätska, ämne eller föremål, som genom att orsaka stopp, sedimentering, vidhäftning, gasbildning eller explosion eller på annat sätt kan skada ledningsnätet, inverka menligt på dess funktion eller på reningsprocessen i avloppsreningsverk, åstadkomma besvärande lukt eller eljest medföra skada eller olägenhet. Ej heller ånga eller varmvatten med högre temperatur än 50°C. får tillföras vid förbindelsepunkten.

Om fastighetsägares skyldighet att göra anmälan om verksamhet som kan inverka på avloppsvattnets beskaffenhet stadgas i punkt 20.

Avfallskvarn får endast installeras om VA-verket efter ansökan medger det.

19. Utsläpp i den allmänna avloppsanläggningen av avloppsvatten som i fråga om arten eller halten av däri ingående ämnen i ej oväsentlig mån har annan sammansättning än hushållspillvatten kan, om VA-verket prövar det möjligt, medges på de särskilda villkor som verket därvid föreskriver.
20. Om fastighetsägare använder eller upplåter fastighet eller del därav för annan än bostadsändamål eller om VA-verket påfordrar det, är han skyldig att dels lämna VA-verket uppgift om arten och omfattningen av sådan särskild verksamhet å fastigheten, som kan inverka på beskaffenheten hos det från fastigheten härrörande avloppsvattat, dels bekosta de provtagningar och analyser VA-verket finner erforderliga för kontroll av avloppsvattnet.

VA-verket äger fordra att fastighetsägaren enligt verkets bestämmande dels för journal över verksamhet, som inverkar på avloppsvattnets beskaffenhet, dels själv företar kontroll därav genom provtagningar och analyser.

21. När fastighetsägare, som brukar eller avser att bruka den allmänna avloppsanläggningen, på grund av skyldighet därtill eller eljest vill söka tillstånd eller dispens eller göra anmälan enligt miljöskyddslagen eller miljöskyddskungörelsen, skall dylik åtgärd företagas först efter samråd med VA-verket.

Allmänna föreskrifter

22. Ägare av fastighet, för vilken den allmänna anläggningen brukas, är skyldig att väl sköta och underhålla VA-installationen och bruka den så att skada eller olägenhet för VA-verket och annan såvitt möjligt undviks.

Bensin-, olje. Och fettavskiljare samt sand- och slamfång i gårdsbrunnar o d skall tillses regelbundet och tömmas så ofta att de alltid fyller avsedd funktion.

VA-verket äger föreskriva, att tömning mot ersättning skall skötas av VA-verket eller av entreprenör utsedd av VA-verket.

Fastighetsägaren ansvarar för att allt installationsarbete, även sådant som ej kräver byggnadslov, utföres enligt gällande installationsföreskrifter.

VA-verket äger enligt 20 § VA-lagen rätt att undersöka VA-installationen och dess brukande.

23. Om skyldighet för fastighetsägare att betala avgifter till VA-verket stadgas i den för anläggningen vid varje tidpunkt gällande taxan.

24. Fastighetsägare är betalningsskyldig för allt vatten som tillförts hans VA-installation.

25. Fastighetsägaren är skyldig att på anfordran lämna VA-verket för avgiftsberäkning erforderliga uppgifter samt att utan anmodan anmäla sådan ändring av VA-installationen och annat förhållande som enligt taxan kan inverka på avgiftsberäkningen.

26. Ägare av fastighet, för vilken avgiftsplikt föreligger, skall, när fastigheten övergår till ny ägare, utan dröjsmål underlätta VA-verket därom samt uppge nya ägarens namn, adress och tillträdesdag.

27. VA verket äger enligt 30 § VA-lagen rätt att avstänga vattentillförseln till fastighet vid bristande avgiftsbetalning eller annan väsentlig försummelse av fastighetsägaren, om rättelse ej kunnat åstadkommas genom anmaning samt avstängning kan ske utan att sanitär olägenhet uppkommer.

Fastighetsägaren är skyldig att ersätta VA-verket kostnaden för såväl avstängning som återinkoppling enligt grunder som anges i taxan.

28. Fastighetsägare är skyldig att underkasta sig ändringar i och tillägg till dessa allmänna bestämmelser och har enligt 23 § VA-lagen rätt att härom bli underrättad på sätt som stadgas i lagen.

VA-verket äger för tillämpning av dessa allmänna bestämmelser utförda sådana särskilda föreskrifter, som på grund av tillfälliga eller särskilda förhållanden befinnes erforderliga.

29. Avviker fastighets VA-förhållanden påtagligt från vad som gäller flertalet fastigheter, äger VA-verket med sådan fastighets ägare träffa avtal om särskilda villkor för hans brukande av den allmänna VA-anläggningen.

Övergångsbestämmelser

30. Dessa bestämmelser träder i kraft den 1 juli 1975, varvid av Tibro kommunfullmäktige samt förutvarande kommunfullmäktige i dåvarande Mölltorps kommun antagna reglementen eller motsvarande äldre bestämmelser för kommunens vatten- och avloppsverk med däri sedermera företagna ändringar upphör att gälla.

31. Föreskrifter, som utfärdats med stöd av reglemente som ovan sagts eller av motsvarande äldre bestämmelser, äger alltjämt giltighet i den mån den icke strider mot lag eller dessa allmänna bestämmelser eller av VA-verket förklarats ej skola gälla.

Utdrag ur lag om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (SFS 1970:244)

Inledande bestämmelser

1 §

Med allmän vatten- och avloppsanläggning (allmän va-anläggning) avses anläggning, som har till ändamål att bereda bostadshus eller annan bebyggelse vattenförsörjning och avlopp och som drives av kommun eller, om den drives av annan, förklarats för allmän enligt 31 §.

Den som driver allmän va-anläggning är anläggningens huvudman. Lag (1976:842).

2 §

Behöver med hänsyn till hälsoskyddet vattenförsörjning och avlopp för viss befintlig eller blivande bebyggelse ordnas i ett större sammanhang, skall kommunen sörja för eller tillse, att allmän va-anläggning kommer till stånd, så snart det kan ske.

Länsstyrelsen kan vid vite ålägga kommunen att fullgöra skyldighet enligt första stycket. Lag (1983:302).

3 §

Bestämmelserna i 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) om vem som i vissa fall skall anses som ägare av fastighet gäller också vid tillämpningen av denna lag.

Har huvudman för allmän va-anläggning träffat avtal med annan än fastighetsägare om brukande av anläggningen, gäller för denne vad som i lagen föreskrives om fastighetsägare.

När omständigheterna föranleder det tillämpas bestämmelse om fastighet i denna lag på byggnad eller annan anläggning, som ej tillhör ägaren till marken. Vad som i lagen föreskrives om ägare av fastighet skall därvid gälla anläggningens ägare. Lag (1986:1129).

Verksamhetsområde

4 §

Allmän va-anläggnings verksamhetsområde är det område, inom vilket vattenförsörjning och avlopp har ordnats eller skall ordnas genom anläggningen.

Verksamhetsområdet skall vara fastställt till sina gränser. Det får ej omfatta endast vissa av de fastigheter som ingår i sådan samfällighet för va-frågor som bildats i särskild ordning. Lag (1976:842).

5 §

Huvudman för allmän va-anläggning bestämmer anläggningens verksamhetsområde med tillämpning av denna lag och föreskrift som meddelats med stöd av lagen. Lag (1976:842).

6 §

På begäran av kommun kan länsstyrelsen föreskriva att allmän va-anläggnings verksamhetsområde skall omfatta sådan del av kommunen, för vilken vattenförsörjning och avlopp ej kan med större fördel ordnas på annat sätt. Önskar huvudman, att verksamhetsområdet för hans va-anläggning skall omfatta område som ingår eller avses ingå i verksamhetsområdet för annan befintlig eller planerad allmän va-anläggning, skall länsstyrelsen, om överenskommelse ej kan träffas, bestämma till vilken anläggning området skall hänföras. Lag (1976:842).

7 §

Huvudman för allmän va-anläggning skall meddela länsstyrelsen vad han bestämt om anläggningens verksamhetsområde. Försummas det, kan länsstyrelsen vid vite ålägga huvudmannen att fullgöra vad som åligger honom.

Uppgift om allmän va-anläggnings verksamhetsområde skall finnas tillgänglig hos länsstyrelsen. Lag (1976:842).

Brukningsrätt och avgiftsskyldighet

8 §

Huvudman för allmän va-anläggning är skyldig att låta ägare av fastighet inom anläggningens verksamhetsområde bruka anläggningen, om fastigheten behöver anordningar för vattenförsörjning och avlopp samt behovet ej kan med större fördel tillgodoses på annat sätt. Huvudmannen är dock berättigad till det anstånd med utförandet av de för brukandet nödvändiga arbetena som behövs för att samordningen med andra arbeten ej skall väsentligt försvåras.

Huvudmannen är, trots bestämmelserna i första stycket, inte skyldig att låta en fastighet kopplas till en allmän va-anläggning innan engångsavgift enligt 27 § har betalats eller, om avgiften skall fördelas, innan godtagbar säkerhet ställts. Lag (1996:508).

9 §

Ägare av fastighet inom en allmän va-anläggnings verksamhetsområde skall betala avgifter till huvudmannen, om fastigheten behöver anordningar för vattenförsörjning och avlopp samt behovet inte kan med större fördel tillgodoses på annat sätt än genom anläggningen. För obebyggd fastighet, som enligt en detaljplan är avsedd för bebyggande, skall, om inte särskilda skäl föranleder annat, behovet av anordningar för vattenförsörjning och avlopp bedömas som om fastigheten var bebyggd enligt planen.

Avgiftsskyldighet inträder, när huvudmannen upprättat förbindelsepunkt som anges i 13 § och underrättat fastighetsägaren därom. Lag (1987:134).

10 §

Utöver vad som följer av 9 § har huvudmannen för en allmän va-anläggning rätt att av ägare till sådan fastighet inom en detaljplan som är avsedd för bebyggande ta ut avgift för att vatten från allmänna platser inom planområdet avleds genom anläggningen.

Avgift får inte tas ut innan åtgärder för avledandet blivit utförda. Lag (1987:134).

11 §

Ny ägare av fastighet svarar ej gentemot huvudman för avgift som förfaller till betalning före tillträdesdagen. Lag (1976:842).

Anläggningen

12 §

En allmän va-anläggning skall utföras och drivas så att den uppfyller de krav som från miljö- och hälsoskyddssynpunkt skall tillgodoses. Den skall vara försedd med de anordningar som krävs för att den skall fylla sitt ändamål och tillgodose skäligen anspråk på säkerhet. Om för viss bebyggelse anordningar behövs endast för vattenförsörjning eller för avlopp, skall anläggningen avpassas efter detta.

En allmän va-anläggning får inte inrättas i strid mot detaljplan, områdesbestämmelser eller andra bestämmelser för markens bebyggande eller så att ändamålsenlig bebyggelse eller lämplig planläggning försvåras. Om syftet med planen eller bestämmelserna inte motverkas, får dock mindre avvikelse göras.

Så länge en allmän va-anläggning behövs skall huvudmannen underhålla anläggningen och i övrigt se till att den på tillfredsställande sätt fyller sitt ändamål. Lag (1993:417).

12 a §

När en allmän va-anläggning eller en utvidgning av en sådan planeras skall, om anläggningen kan antas medföra en betydande miljöpåverkan, huvudmannen upprätta en miljökonsekvensbeskrivning som möjliggör en samlad bedömning av den inverkan anläggningen har på miljön, hälsan och hushållningen med naturresurserna. Lag (1992:1542).

13 §

Det åligger huvudman för allmän va-anläggning att för varje fastighet som avses i 9 § bestämma punkt, där inkoppling av fastighetens ledningar till anläggningen skall ske (förbindelsepunkt). Sådan punkt skall, om ej särskilda skäl föranleder annat, vara belägen i fastighetens omedelbara närhet. Uppgift om punktens läge skall lämnas fastighetsägaren inom sådan tid som är skälig med hänsyn till dennes intresse att kunna planera för fastighetens utnyttjande. Lag (1976:842).

14 §

I allmän va-anläggning ingår sådana ledningar och andra anordningar fram till förbindelsepunkterna som tillhör huvudmannen.

Rännsten, rännstensbrunn och ledning som förbinder sådan brunn med allmän avloppsledning samt vägdike ingår ej i allmän va-anläggning. Lag (1976:842).

Inlösen av va-anordningar m.m.

15 §

Finns för fastighet som avses i 9 § anordning för vattenförsörjning eller avlopp som kan användas för den allmänna va-anläggningen, är ägaren av anordningen skyldig att på begäran av huvudmannen låta den införlivas med anläggningen mot skälig ersättning. Lag (1976:842).

16 §

Anordning för vattenförsörjning eller avlopp, som blir onyttig till följd av att allmän va-anläggning kommer till stånd eller utvidgas, skall ersättas av huvudmannen i den mån det är skäligt med hänsyn till anordningens art, ålder och skick, den fördel ägaren får av den allmänna va-anläggningen och övriga omständigheter. Lag (1976:842).

Va-installation

17 §

Med va-installation förstås ledning som för fastighet dragits från förbindelsepunkt samt anordning som förbundits med sådan ledning. Lag (1976:842).

18 §

Regler om beskaftenhet av va-installation och utförande av installationsarbete finns i plan- och bygglagen (1987:10) och med stöd av nämnda lag meddelade föreskrifter. Lag (1987:134).

19 §

Huvudman får ej meddela föreskrift i fråga som avses i 18 § eller om vem som har rätt att utföra installationsarbete. Lag (1976:842).

20 §

När det behövs, får huvudman låta undersöka va-installation och dess brukande. Lag (1976:842).

Brukande av allmän va-anläggning

21 §

En allmän va-anläggning skall brukas så att det inte uppkommer olägenhet för huvudmannen eller annan samt så att det inte uppstår svårigheter för huvudmannen att uppfylla kraven från miljö- och hälsoskyddssynpunkt eller att i övrigt uppfylla sina åligganden enligt lag eller annan författning eller enligt avtal. Lag (1993:417).

22 §

Huvudman för allmän va-anläggning meddelar allmänna bestämmelser för anläggningens brukande. Fastighetsägares möjlighet att utnyttja anläggningen för dess ändamål får ej genom sådana bestämmelser oskäligt begränsas eller försvåras. Lag (1976:842).

23 §

Om huvudmannen ändrar allmänna bestämmelser, skall berörda fastighetsägare skriftligen underrättas om ändringens innebörd och tidpunkten för ikraftträdandet i skälig tid innan ändringen träder i kraft. Motsvarande gäller när huvudmannen i annat avseende ändrar förutsättningarna för va-anläggnings brukande. Lag (1976:842).

Avgifter och taxa

24 §

Avgifter som huvudman för allmän va-anläggning tager ut får ej överskrida vad som behövs för att täcka nödvändiga kostnader för anläggningen. Lag (1976:842).

25 §

Avgifter enligt 10 § får ej överskrida huvudmannens kostnad för att vatten genom anläggningen avleds från allmänna platser inom det område varom är fråga. I den mån omfattningen av platserna uppenbarligen överstiger områdets eget behov, skall kostnaden bäras av den som svarar för att platserna ställs i ordning och underhålls. Lag (1987:134).

26 § Avgiftsskyldighet skall fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund.

Om kostnaden för en viss fastighets eller vissa fastigheters vattenförsörjning eller avlopp på grund av särskilda förhållanden i beaktansvärd omfattning avviker från vad som i övrigt gäller inom verksamhetsområdet, bestäms engångsavgift med hänsyn till dessa skillnader.

Om det med hänsyn till vattenförsörjningen, till behovet av en tillfredsställande avloppsrening eller av andra skäl under en viss mindre del av året behövs särskilda åtgärder av säsongsbetonad karaktär vid en allmän va-anläggning, får periodiska avgifter för den delen av året bestämmas med tillämpning av en taxenivå som är högst dubbelt så hög som den som tillämpas för huvuddelen av året. Lag (1996:508).

27 § Avgift skall utgå enligt taxa som huvudman utformar i överensstämmelse med de grunder som anges i 24-26 §§. Avgift kan utgå som engångsavgift och som periodiska avgifter.

Engångsavgift får ej sättas högre än att den svarar mot fastighetens andel i kostnaden för den allmänna va-anläggningens utförande. Uppgår engångsavgift till belopp som är betungande med hänsyn till fastighetens ekonomiska bärkraft och övriga omständigheter, skall, om fastighetens ägare begär det samt godtagbar säkerhet ställes, avgiften fördelas på årliga inbetalningar under viss tid, högst tio år.

Avgift skall betalas vid anfordran. På obetalt belopp utgår ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för anfordran.

Skall engångsavgift fördelas på årliga inbetalningar, utgår ränta enligt 5 § räntelagen på varje del av avgiften som förfaller till betalning i framtiden från den dag då den första inbetalningen skall ske till dess ifrågavarande del av avgiften betalas eller ränta skall utgå enligt tredje stycket. Lag (1976:842).

Avtal om va-frågor

28 §

Huvudman kan träffa avtal med fastighetsägare om sådan va-fråga som ej regleras i allmänna bestämmelser eller taxa. Lag (1976:842).

Skadeståndsskyldighet m.m.

29 §

Har huvudman eller fastighetsägare överskridit sin rätt eller åsidosatt sin skyldighet i förhållande till den andre, skall han återställa vad som rubbats eller fullgöra vad som eftertsatts samt ersätta skadan. Lag (1976:842).

29 a §

Om avgift har betalats för utförande av en allmän va-anläggning enligt denna lag eller enligt motsvarande äldre bestämmelser, är kommunen skyldig att betala tillbaka avgiften i den mån skada uppkommer för ägaren av fastigheten genom att han, på grund av att bygglov vägras, inte kan använda fastigheten så som förutsattes när avgiften betalades.

Kommunen är också skyldig att betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) från den dag fastighetsägaren betalade avgiften. Lag (1987:134).

Avstängning av vattentillförsel

30 §

Försummar fastighetsägare att betala avgift som avses i denna lag eller att i annat hänseende iakttaga vad som åligger honom och är försummelsen väsentlig får huvudmannen stänga av vattentillförseln till fastigheten, om han ej genom anmaning har kunnat åstadkomma rättelse och avstängning kan ske utan att olägenhet för människors hälsa uppkommer. Kostnad för avstängningsåtgärd får påföras fastighetsägaren. Lag (1998:820).

Särskilda bestämmelser om vissa va-anläggningar

31 §

Va-anläggning, som drives eller skall drivas av annan än kommun, kan på ansökan av denne förklaras för allmän av länsstyrelsen, om det finns behov av anläggningen från hälsoskyddssynpunkt eller från annan allmän synpunkt.

För bifall till ansökningen fordras att berörd kommun tillstyrkt denna och att sökanden såväl i ekonomiskt avseende som i övrigt har förutsättningar för att fullgöra uppgiften som huvudman för anläggningen.

Länsstyrelsen kan bestämma visst område, utöver vilket anläggningens verksamhetsområde ej får utsträckas. Lag (1983:302).

32 §

Har va-anläggning förklarats för allmän enligt 31 §, får kommun, inom vars område anläggningen har sitt verksamhetsområde, utse tillsynsman för anläggningen.

Tillsynsman har tillträde till alla delar av anläggningen. Han får granska räkenskaper och övriga handlingar rörande denna. Han avger årligen berättelse över sin tillsyn till kommunen.

Förhållande som påkallar ingripande av en länsstyrelse, den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet eller någon annan myndighet skall av tillsynsmannen anmälas till kommunen. Lag (1991:1699).

33 §

Kan med skäl antagas, att huvudman för va-anläggning som förklarats för allmän enligt 31 § åsidosätter viss eller vissa fastigheters intressen eller annars driver anläggningen på mindre lämpligt sätt, kan länsstyrelsen förordna syssloman att i huvudmannens ställe och för hans räkning driva anläggningen. Sysloman kan entledigas av länsstyrelsen, när förhållandena föranleder det.

Sysloman har rätt till arvode av huvudmannen. Länsstyrelsen bestämmer arvodets belopp. Lag (1976:842).

Tystnadsplikt

34 §

Den som deltar eller har deltagit i undersökning enligt 20 § får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han därvid har fått veta om enskildas affärs- eller driftförhållanden. Vad nu har sagts gäller även sysloman med avseende på vad han har erfarit på grund av sitt uppdrag.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100). Lag (1980:208).

Prövning av va-frågor

35 §

Ärende, som enligt 2, 6, 7, 31 eller 33 § skall handläggas av länsstyrelse, tas upp av länsstyrelsen i det län, där va anläggningen har eller skall ha sitt verksamhetsområde eller huvuddelen av detta.

Länsstyrelsen kan vid behov anlita sakkunnig. Den sakkunnige har rätt till ersättning med belopp, som länsstyrelsen bestämmer. Huvudmannen för den va anläggning som ärendet rör betalar ersättningen. Om ärendet inte avser befintlig eller planerad anläggning, betalas ersättningen av kommunen.

Länsstyrelsens beslut enligt 7 eller 33 § eller om ersättning till sakkunnig som avses i andra stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Annat beslut av länsstyrelsen enligt denna lag får överklagas hos regeringen. Lag (1995:19).

36 §

Mål som anges i 37 § prövas av statens va-nämnd. Bestämmelser om nämnden finns i lagen (1976:839) om statens va-nämnd. Lag (1976:842).

37 §

Va-nämnden prövar mål angående inlösen eller ersättning enligt 15 eller 16 §, mål enligt 29 a § om återbetalning av avgift samt mål som rör tvist mellan huvudman och fastighetsägare om

1. rätt att bruka allmän va-anläggning eller skyldighet att genom avgift bidra till kostnaderna för sådan anläggning,
2. tillämpning eller tolkning av allmänna bestämmelser eller taxa,
3. giltigheten, beståndet eller rätta innebörden av avtal mellan huvudman och fastighetsägare,
4. villkor för brukande av allmän va-anläggning i den mån allmänna bestämmelser och taxa ej är tillämpliga samt avtal ej kunnat träffas,
5. fordran på avgift till huvudman för allmän va-anläggning,
6. skadestånd eller annan påföljd enligt 29 eller 30 §,
7. annan va-fråga, som avses i denna lag. Lag (1996:508).

38 §

Talan om återbetalning enligt 29 a § skall väckas inom två år från det att beslutet på vilket talan grundas vann laga kraft. Talan får dock väckas senare, om skadan inte rimligen kunde förutses inom angiven tid. Lag (1987:134).

39 - 54 §§ har upphävts genom lag (1976:842).

1995:19

Denna lag träder i kraft den 1 april 1995. Beslut som har meddelats före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser.